

EGYHÁZI HIRADÓ

REFORMÁTUS EGYHÁZTÁRSADALMI ÉS BELMISSZIÓI FOLYÓIRAT.

ELŐFIZETÉS: ADOMÁNYOK.
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
REF. LELKÉSZI HIVATAL, SZEGED.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
DEMJÉN ISTVÁN
menekült ref. lelkész, a szegedi ref. egyház
h. lelkésze.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP KÖZÉPSŐ ÉS
UTOLSÓ SZOMBATJÁN.
HIRDETÉSEKET FELVESZ A KIADÓHIVATAL.

A BIBLIÁBÓL.

I. Tím. 6., 10. Minden rossz-
nak gyökere a pénz szerelme.

Milyen viszonyban vagy a pénzzel? Ha erre a kérdésre őszintén megfelelsz, akkor arra a másik kérdésre is megfeleltél, hogy milyen viszonyban vagy a te Istennel. Vagy a pénz a te urad, a kormányzód, a parancsolód, vagy az örökkévaló Isten, aki teremtetted az eget és a földet. Vagy a pénzt imádod és annak szolgál, vagy az élő, igaz Istent, aki lélek, akit csak lélekben és igazságban lehet imádni. A legfontosabb kérdés tehát az, hogy e kettő közül melyik a te kincsed? Melyiknek adtad oda magadat, a szivedet, a vágyaidat, a munkáidat? Ahol a szived van, ott van a kincsed is. Mérlegeltesd-e már, hogy mit kapsz az egyiktől, vagy mit ad a másik? Természetes dolog, hogy itt nem az a pénz van szembeállítva az Istennel, ami az élet szükségleteire, a tisztas és nemescélú élet fentartására megkívántatik, hanem csak az a pénz, ami megöli az emberben az igazságot, a szeretetet, a jónak és a szépnak a becsülését, ami elfojt minden irgalmat, könyörületet, lehetetlenné tesz minden áldozatot, önmegtagadást, ami állattá alacsonyítja az embert, mintha nem volna halhatatlan lelke.

A pénznek ez a szerelme kisebb, vagy nagyobb mértékben ősidőktől fogva meg volt az emberben, de az tény, hogy mikor nagy mértékben lesz urrá a pénz az emberek felett, az az idő mindig a gonosz időkhöz számított. A pénz szerelme kibeszélhetetlen csapásnak, fájdalomnak, siralomnak lett a forrása, az életből ilyenkor kivész minden kedvesség és eltűnik min-

den igazi boldogság. Az az ember, aki a pénzért Istennek ellensége lesz, aki pénzért minden rut cselekedetre képes, — az ellensége lett önmagának is és ellensége lett embertársainak is. Így mutatja ezt nagy fájdalomkra ez a mi korunk is. Vigyázatok és imádkozatok, hogy kísértetbe ne essetek.

Fekete Gyula
nagyikikindai ref. lelkész, h. esperes.

A vallásos érzésről.

Mi a vallás? Az embernek Istenhez való viszonyáról szóló kinyilatkoztatás s illetve megvalósítása ennek a viszonyoknak. S mi a vallásos érzés? Benső, állandó és felemelő átérzése annak a viszonyoknak, amely az embert Istenhez fűzi.

Valamilyen vallása — legalább a hivatalos rubrikák szerint — minden embernek van, az igaz vallásos érzés ellenben korunkban úgy látom ritka mint a fehér holló.

A vallása iránt közömbös embert, főleg pedig az ugynevezett művelt osztályhoz tartozót, bizonyos álszégyen is visszatartja attól, hogy vallását gyakorolja, vagyis Istenbe vetett hitéről a hagyomány által megszentelt formák között nyíltan vallomást tegyen s e célból az egyházi szertartásokban részt vegyen. Azt hiszi, felvilágosodottságának a hírnevén esnék csorba az által, ha mások is látnák, hogy ő még hisz Istenben s ezt külsőleg is ki meri mutatni.

Pedig ha tudná, hogy ép az ellenkezőjéről, lelki világa és érielmisége fejletlenségéről tesz tanubizonyosságot, amidőn az álszégyennek hódol, talán jobb belátásra ébredne, büszkén vallaná magát egyháza hű fiának s örömmel ragadna meg minden alkalmat, amikor a köznapiság porát magáról lerázva lelki szárnyaival Isten trónusához közeledhetik.

Boldog az az ember, akiben igaz vallásos érzés lakozik s akiben elevenen él annak a tudata, hogy isteni gondviselés őrökdi felettünk, amely beleszól a mi egyéni életünkbe is s a lelkiismeret szavában Istennek a parancsolata szól hozzánk.

Balga az az ember, aki betű szerint veszti azt

a közmondást, hogy mindenki a maga szerencséjének a kovácsa s azt hiszi, hogy minden ember a saját ügyességével, saját erejével, saját tudományával vagy talán földi pártfogók segítségével boldogul; aki csak önmagára és embertársaira épít s megelégedik arról, hogy Isten az, aki sorsunkat intézi s az erre szolgáló eszközöket kifürkészhetetlen bölcs rendelkezése szerint megválasztja.

Csak az anyagiságban a föld porához ragadt ember gondolja — egyébként bármily fölvilágosodottnak véli is magát — hogy a világot és sorsunkat csakis a kétszerkettő és az öt ismert érzékünkkel érzékelhető dolgok egyéb technikai törvényei igazgatják. A valóban fölvilágosult, lelki életet is élő ember előtt nem titok az, hogy bennünket mindennapi életünkben is csodák vesznek körül, csak lelki emelkedettség és tisztább látás kell hozzá, hogy ezt a saját életünkben is meglássuk.

Ezt a tisztább látást nyújtja nekünk a vallás, de az is csak úgy, ha nemcsak külső formáit tartjuk meg, de élő valósággá válik bennünk a hit, hogy Isten gondviselése örökös felettünk s ha lelki tapasztalatát éreleődött bennünk annak a felismerése, hogy csak a hit boldogít s hit nélkül még a földi dolgok élvezése sem teljes.

Mint világi ember nem akarok én a papok dolgába avatkozni, csak mint egyházunk szerény közkeletűje kívánom jelezni, hogy nagyon téved az a világi felebarátom, aki azt gondolja sőt talán hirdeti is, hogy a vallás a papok dolga. Nemcsak az övéké, de édes mindnyájunké, mert mindnyájunké a hit fájának a gyümölcse is.

S mithogy úgy érzem, hogy a vallásos érzés

felkeltése és megerősödése szempontjából a nemrég megindult Egyházi Híradó Szegeden új korszakot nyit meg s az a jó mag, amely jókedvű adakozóként ingyen szór el egyházunk tagjai körében, sok szegedi kálvinista szívben termő talajra fog találni, szívem egész melegével üdvözlöm e szerencsés gondolatot és üdvös vállalkozást, mint egy jobb kor hajnalát s kívánom, hogy derítse fel egyházunk jövőjét s hozza napfényre sok szegedi kálvinista szív mélyéről a vallásos érzés igazgyöngyeit.

Dr. Boross Dezső.

ANYAKÖNYVBŐL.

Esketések. Az elvesztett paradicsom végtelen boldogságának egy cseppnyi ízét adja meg földi gyermekeinek Isten a házasság intézményében. Örül a mi szívünk, ha látjuk a boldogulás eme egyedüli útjára egymás iránti őszinte szeretettől áthatva induló istenfélő párokat, akik templomból indulnak neki az új életnek. Február 11-én Balogh Pál vak zenész hívünket Stumpf Viktória r. k. nővel (ref. egyezés); ugyanaznap Megyeri János ref. napszámos testvérünket Simon Terézia Mária r. k. nővel eskettük s a február 19-én egyházunk egyik hűséges önkéntes munkását, Hódi Sándor csendőrtiszthelyettes bibliaköri tagot eskettük meg a dél-előtti istentisztelet keretében menyasszonyával, Sipos Erzsébet nőtestvérünkkel. Az istentisztelet végétől Hódi Sándornak és feleségének a Bibliakör művészi kiállítású Szentírást nyújtott át. A jó Isten engedje, hogy a fiatal házaspár megtalálja, aminek keresésére és kiküzdésére egybetett kézzel elindultak: az igaz boldogságot.

T Á R C A.

A magyarság hitvilága és a növények.

Írta: Dr Györffy István, tud.-egyetemi ny. r. tanár

A sok, minden irányú fertőzés dacára — a magyarság hajlama szerint most is mégis csak vallásos. Lelke mélyében ott szunnyad a bensőséges hívés.

Miként más népek, úgy a magyar is hamar összekapcsolta a hitéletet a növények világával. A magyar mythológiában igen régen szerepelnek a különböző növények; ismernek szent ligeteket, berkeket. Ez imádat sokáig meg is maradt; a keresztyénségre való áttérésünk után 2—3 emberöltő múlva is olyan nagy, hogy Szent László egyenesen megtiltja egyik rendeletében a fák tiszteltét. Azonban hiába az évszázak tova futása, a haladás, felvilágosodás, a magyarok szent fája, a diófa mai nap is visszhangja a régi imádatnak.

És ha ugyan nekikeseredésben el is káromkodja magát népünk „Isten fá“-ját mondva (már az „Ortus sanitatis“ glossái-ban megvan: „Abrotanum-Isthenfaya“ (l. Magyar Nyelv XI. 1915: 38.); Nagykárolyban az *Artemisia Absinthium*-ot, Kolozsvárott a *Biota orientalis*-t ismerik Istenfá-nak)

legtöbb kedves, naív, elnevezése találó megfigyelésen alapul, benső, lelki hitvilágát visszatükrözve. Néhány példát hozok fel csupán.

Isten nevével hozza kapcsolatba népünk a következő növényeket:

Isten szakállá-nak nevezi már Páriz Pápai Ferenc Dictionariuma (Leutschoviae a. 1708. p. 271.) az Arum-ot; hazánk egyes vidékén azonban az árva cska (*Viola tricolor*)-t virága puha, bársonyos voltánál fogva, illetőleg az orvosi vérfű (*Sanquisorba officinalis*)-t nevezik így, amelynél virító állapotban a porzók csüngenek ki, lógnak lefelé. A méregtartalmu *Gratiola officinalis*-t Isten kegyelmé-nek is nevezik (a kuruzslók „in-nyújtó fű“-ve). Hasonlóságok alapján nevezik: a nagyon hosszú virágfüzérés vad rezeda (*Reseda luteola*)-t, Isten korbácsá-nak is, egyik gólyaorr-fajt (*Geranium phaeum*) sajátságos termése miatt Isten kaszá-nak, a pásztortáska (*Bursa pastoris*)-t táskás termése alapján Isten táskájá-nak, a borjuvirág v. réti lóhere (*Trifolium pratense*)-t fejcs virágzata alapján Istenke cipőké-nak. A villámot Isten haragjá-nak is emlegetjük; mily jó megfigyelésre vall, hogy népünk tudja: mikor a gólyaorr fajok termője — amelynél egy központi oszlophoz forradt az 5 levélből álló termő bibeszála, felfelé

Családi kör.

Rovatvezető: Bereczk Sándor
ref. vall. oktatójelkész.

II. Anyáknak.

Előének: LXXX. Zsoltár 1. és 3. verse.

Előima.

Édes Atyám, mögöttem egy munkában eltöltött nap, amely kifárasztotta testemet és lelkemet, előttem a csendes éj, amely fáradt testemnek enyhét, nyugalmat, pihenést ígér. A zaklatott lelket azonban nem nyugtathatja el az éj; az egyedül Nálad nyugodhat meg. Eléd járulok azért mély alázatosságban Atyám s kérlek tekintsd meg esedezésem Jézusért kegyelmesen. Vedd gyermeki hálám az erőért, egészségért, melyet adtál munkám végzésére s őrizd meg jóvótodot számomra továbbra is. Ha látod a szemembe tóduló könnyeket bűneim, mulasztásaim miatt — amik nélkül ez a nap sem mulhatott el felettem, — tégy engem bizonyossá a Te bűnbocsátó szereteted végtelensége felől s Lekeddel munkáld bennem a jóra mind az akarást, mint a cselekvést. Reád bízom Atyám magamat s karodra helyezem kicsinyeimet is, hogy atyai öleléssed fűzzön engem még szorosabban azokhoz, akiket jóvótod ajándékának tekintek. Anyai szeretetem hadd táplálkozzék a Te végtelen szerelmedből, amellyel Megváltót küldöttél számunkra s engedd, hogy kicsinyeimet vezessem Krisztushoz, aki nevelje őket testben és lélekben s nevelje bennük és általuk örömet. Amen.

fokozatosan hegyesedve, így a gólya (eszterág) csőréhez hasonló — megéredett, azok gyenge érintésre is hirtelen összependeredve, villámgyorsan lefeszlenek a tartó oszlopról, azoknak csupán hegyén lógnak — ezért „Isten haragja” — is emlegeti népünk (hirtelenség, kacsaringózkodás alapján). A galagonya (*Crataegus monogyna*)-t Isten gyümölcse nevének is tudja egyik-másik vidékünk; ezzel azt fejezik ki véreink, hogy Isten kezéből jövő dolgon áldás, azaz bőség van. Mert valójában is rengeteg bőven gyümölcsöznek a galagonyák, szép, piros termésükön sokáig szoktak lakmározni a — rigók; egyes vidéken be is főzik. Az aranyversengő (*Ranunculus ficaria*) levelei tövén bőségben fejlődő, búzaszemhez hasonló sárgadékat a magyar szeme is észrevette — ezért Isten búzá-já néven is nevezi. A liba pimpó (*Potentilla anserina*)-t, mert szépen csipkézett szélű, szárnyasan összetett levele fonákán ezüstfőhérszínű, Isten abroszkájá-nak is mondja.

Krisztus nevével is egész sereg növényt hoz kapcsolatba népünk. Tenyeresen osztott levele alapján a közönséges ricinus (*Ricinus communis*)-t Krisztus keze, Krisztus tenyere, Krisztus pálmá-nak nevezi a nép. Már Meliusz Juhász Péter és Veszelszki-nél is előfordul a Krisztus pálma név

Tanítás.

Textus: Márk ev. 10. rész 14 verse:
Jézus mondá: „Engedjétek én hozzám a gyermekeket.”

Amikor Egyiptomból történt kivonulása után évtizedeken keresztül reményeiben megfogyatkozva, a vándorélet fáradtságaitól megtörve hevesen hányt a Bibliában — hogy az adott új erőt és kitartást a csüggeteg népnek, az indította el újból a fáradt sereget, hogy gyermekek is voltak közöttük. A szülőknek akkor is drágák voltak gyermekeik s elsősorban azok boldogulásának érdekében vállalkoztak tovább — őket az atyákat és anyákat, akik között sok volt az élemedett koru, eredménnyel alig kecssegtető — fáradtságra. „Mi már nem, de a gyermekeink elérhetik az ígért földjét. Előre tehát!”

Nem így vagyunk-e most is?! Kietlen pusztaság minden körülöttünk. Bolyongunk, támoigunk a bizonytalanságban, letűnt aranykorról álmodozunk a kínzó nélkülözések eme óráin. Testi töreldelmeken, idegeinket szaggató nyomoruságokon túl szenvedéseinket szinte elviselhetetlenné fokozza a lelkiismeret vádolása: nincs okod másra panaszkodni, saját vétkeid terhe nyom. S közel áll hozzánk a kísértés: mi örömet nyújt a jelen s mit ígérhet életünk?! Hát érdemes élni?! Nem, dobd el magadtól, mint értéktelent az életet. S ekkor elénkbe kerülnek a gyermekeink, az ő jövődjüknek biztosítása tartja meg a szerető anyaszívet s ez a csodákat művelni képes anyaszív önt erőt a hitves, a férj, az apa szívébe,

(l. Borbás in Term. Tud. Közl. 1893. Pótfüz. 96. old.). Krisztus töviskoszorúzására céloz a Krisztus tövis elnevezés; általánosan a *Gleditschia triacanthos*-t nevezik így, több helyen a galagonya (*Crataegus oxyacantha*)-t szűrös, hegyes tövisénél fogva, de az *Ilex aquifolium*-ot is, amelynek levélszéle szűrös.

Hűsz esztendővel ezelőtt, boldog fiatal koromban Kolozsvár vidéke magyar vidékein szorgalmasan gyűjtöttem a nép nyelve kincseit. Szász-Lónán hallottam a *Hypericum perforatum* találo nevét: Jézus burjány v. J.-füve. Kérdeztem miért? Leszakították előttem az asszonyok, lányok a virág bimbóját, két ujjuk közt szétmorzsozták s oda tartották eléjük újjuk hegyét: „Ezért ni, urfi!” veres színű levét bocsát magából — magyarázták — azóta, hogy Krisztust keresztfára feszítették s lecsurgó vére a kereszt alatt levő erre a növényre hullott. Kitűnő megfigyelés ez is! A *Hypericum perforatum* leveleiben, szirmában levő illanó (aethericus) olaj t. i. levegőn színét változtatja, megveresedik (akár a hársfa virágáé). Népünk valássosága az aethericus olaj viselkedése okát a Hit világából magyarázza.

De megörökíti népünk a gonoszat is elnevezéseiben, erről azonban egy más alkalommal fogok szólni.

amikor a karján pihenő gyermekre mutat: „Mi már aligha, de a gyermekeink elérhetik a boldogulás ígért földjét. Előre tehát.”

Oh mekkora áldása is az Örökkévaló Istennek a gyermek. Egy ártatlan csöppség szeretettel nyakad köré fonódó karjai, asszonytestvérem, mi mindent elfeledtetnek veled, ami fáj, mi mindenért kárpótolnak, amit elvesztettél, mi mindennek megtételére hajtanak, ami eredményt alig ígér számodra. A reád bízott gyermekek jövődjéért terhelő felelősség, a hozzájuk kapcsoló szeretet megtartó erővé válik számodra, életcélt tűz eléd s megengedi, hogy küzdelmeid, fáradságaid édes gyümölcseinek bimbóit, virágait bontakozni, fesleni lásd gyermekeidben.

Mert a gyermek bimbó, a reménységek bimbaja. A virágbimbó magába zárva rejti a virágot, a gyermek a megépült embert. A virágbimbóból sohasem lesz bódító illatu virág nevelő napfény nélkül. A gyermekből sohasem lesz teljes, boldog ember az anyai szeretet napfénye nélkül. A kertész védi, ápolja, gondozza a bimbót, amely az általa értékesíthető kibontakozott virágot zárja, eltávolítja az akadályát annak, hogy a nevelő napfény teljes erejével sugározza azt körül. Az édesanya védi, ápolja, gondozza gyermekét, mert élte jövődjé reménységét, hajlott életkora örömét félti benne. És mert érezi az ő életének bizonytalanságát, még az ő anyai szíve szeretetének is véges, határolt voltát, segítséget, pártfogót keres a gyermeke számára. Ez a keresés teremtette meg a keresztyén egyházban a keresztszüli intézményt, amely sajnos a mai világban már elvesztette eredeti jelentőségét és a legtöbb esetben csak arra szorítkozik, hogy a keresztszülők a keresztség alá tartják a gyermeket.

Sok keserves csalódáson megy keresztül az édesanya, amíg megtalálja azt a hűséges barátot és pártfogót, akinél biztonságban látja gyermekét s akinek tévedéstől el nem homályosított értelme, bölcs és végnélküli szeretettel telt szíve biztosítja azt, hogy gyermeke teljes, boldog ember legyen. Ez a hűséges barát, pártfogó pedig nem más, mint Jézus, aki kétezer év óta kitartó hűséggel szól hozzátok, anyák s kéri tőletek gyermekeiteket. S mivel ti csak annak adjátok oda azokat, akikben megbíztok, aki feltétlen bizalmatokat bírja: gyermekeiteken keresztül kéri a ti szíveteket, hiteket, bizalmatokat. S nem ajándékozhatok meg ezzel őt, aki annyit tett, oly sokat áldozott föl értetek? Elhagyta a menny dicsőségét s a földre jött, hogy a mennyország dicsőséges polgáraiul hívogassa gyermekeidet. Oh monddj édesanya, adhatna-e valaki többet gyermekeidnek? Ideleinn a földön bár maga tiszta, szent, ártatlan volt, magára vállalt minden szennyet, hogy az emberi bűn által kivégzett tiszta, bűn nélküli és szabad életének jutalmával biztasson meg Téged, akinek szemét annyiszor futja el a könnyű bűnös voltod beismerésekor s a lelkiismeret vádlásának szörnyű óráin. Lejött, hogy melléd álljon, amikor gyenge vagy és meggyógyítson, ha a betegség lever.

Osztozik örömdben és bánatodban. Megszenteli örömdet és reménységedet gyermekedben s ha odaadod szívedet fénysugár gyűjtő lencséd, amely felszivjon magában minden fényt és meleget, amely keresztfjéről szétlövelve keres téged, átalakít, megerősít és szeretetet nevelő napfénné, karod ölelését megtartó erővé avatja . . .

Érted-e hát, asszonytestvérem, hogy csak akkor lehetsz anya, ha a Jézusé vagy. Gyermeked csak akkor lehet teljes és boldog emberré, ha Krisztus neveli rajtad keresztül őt. Amit azért eddig talán elmulasztottál, gyermeked jövőjéről lévén szó, teljesítsd most, — siess, Jézus vár, Jézus segíteni akar, Jézus boldognak akarja látni — mint te is — gyermekeidet.

Amen.

Utóima

Köszönöm, Uram, Tenéked az áldásokat, amelyek Igédben rejtve vannak számomra s amelyeket Te mindenkor kész vagy kiszolgáltatni nekem, valahányszor alázatos, megüresített lélekkel járulok Eléd. Te, Uram ki a szíveteket és lelkeket vizsgálod, látod jól kinek-kinek lelki szükségletét s van megelégtető hatalmad, amellyel szüntesd azt. A mai Ige egészen nekem, a gyermeke jövődjéért aggódó anyának szólt s megszüntette bennem a csüggeteg kétséget, reménytelenséget és felderített való reménység bizonyosságára. Köszönöm, hogy nekem jó barátot, gyermekeimnek hűséges pártfogót, jó tanítómestert s minden embernek Megváltót küldtél szent Fiadban. Köszönöm, hogy a Jézus keresztfjéről áradó szeretet megfogta ma az én lelkemet s elindított a Jézushoz. Fogadj el Uram, Jézus követőjeként s nevelj, oktass, vigyél elő a szent és ártatlan életben, hogy igazán anyja, nevelője legyek a karjaimra bízott gyermekeknek.

Amen.

Urunk imádsága.

Utóének: 181. dicséret 1., 6. és 7. verse.

Bibliai részek: Sámuel első könyvének 1. és 2. része. — Ezékiel próféta könyvének 36. részéből 26. és 27. vers. Mózes I. könyve 36. részének 30. verse. Máté evang. 19. rész 13—14. versei. Lukács evangélium 1. rész 66. vers. János evang. 4. rész 49. vers.

„MARS-NYOMDA“

SZEGED, TISZA LAJOS-KÖRUT 97 SZ. (TISZTI-PAVILLON)

TELEFON 85	Üzleti és kereskedelmi nyomtatványok a leg- modernebb kivitelben és a legjutányosabb áron	MELLÉKÁLL. 14
--	--	---

LITOGRAFIA, KÖNYVKÖTÉS, BORDISZMŰVEK KÉSZÍTÉSE

IFJUSÁGI ROVAT.

Magyar ifjuság!

Ezeket a sorokat a mi református ifjainkhoz intézem, de szeretném, ha a szülők is elolvassák!

Fiuk! Isten akaratából egy maroknyi nemzet él itt Európa szívében, a népek országutjának kellős közepében. Isten akaratából él itt egy Isten által természetes határokkal körülvett gyönyörű hazában. Ennek a maroknyi nemzetnek fenséges hivatást szánt az Ur! Neki kellett lenni a paizsnak, az érckapunak, melynek kemény falán megtörik a hullám. Bámulatos életöszönnel tudta ez a maroknyi nemzet az ő hivatását betölteni. Egyik kezében kardját szorítja, hogy védje a hazáját s a nyugodtan fejlődhet nyugat kulturáját; másik kezét pedig az ekesszárván tartja, hogy az édes anyaföldet dolgozza, munkálja. Bámulatos nemzet a maga történelmi erényeiben. Nincs az a lángész és nincs az a fantázia, mely oly gyönyörű regényt, mesét írhatna, mint ennek a nemzetnek az ő ezeréves igaz történelme. Amikor ezt végigolvassuk, a lélegzetünk is eláll, szívünk hangosan ver, arcunkon rózsák nyílnak, szemünk ég, mintha izzó tűz lobogna benne, majd a könny lepi el, a bánat könnye látva ezt a hős nemzetet a porba tiporva! Ugy-e tudjátok, ki az a nemzet? Akinek ti is gyermekei vagytok! *A magyar nemzet!*

Egyszer csak ütött ismét a történelem órája és ez a nemzet ismét ott áll, hol legnagyobb a veszély. Nincsenek rablószándékai, nem hódítani akar, de védelmeznie kell azt a rögöt, melyet *édes magyar hazaföldnek* nevezünk. Védnie kell, mert ha nem védi, elrabolják tőle és ha elrabolták, mit csináljon, hiszen: „*A nagy világon e kívül nincsen számodra hely!*” Védnie kell, mert megirigyelték acélos buzáját, tüzes borát, virágos völgyeit, erdős bérceit, aranyát, ezüstjét, megirigyelték ezt a magyar paradicsomot, ezt a mi hazánkat, hát védeni kellett! És védelmezte is! Ellenségei bámulták s bizony nehéz volna megmondani, hogy a bámulatuk, vagy a gyűlöletük volt-e nagyobb! Védelmézték, mint a sas az ő fészket, az ő veszélyben lévő fiaikat! Ott voltak a ti édesapáitok, idősebb testvéreitek, kérjétek csak meg, hogy meséljenek nektek és ti hallgassátok áhitattal, mert olyan tragédiát, amelyet hallotok, nincs az a költő, ki megírni tudna. A magyart, a ti hazát, a magyar földet vádó édesapátokat ellenség megverni nem tudta. De megverte önmagát, letiporta a sárba a magyar a magyart!

Ellenségeink nem mint győzők léptek erre a szent földre, a magyar haza földre, győző lábuk alatt nem dübörgött a föld. Bocskorban, mezitláb, rongyosan, félmeztelenül dideregve, fázva, félve szívaógtak be. A magyar pedig ezalatt tépte, szagatta, gyilkolta önmagát, mint az őrtű! Azután pedig oly hihetetlen letargiába esett, mintha halott volna! Ellenségeink azt hitték, hogy meghalt.

Megásták a sirját. És ti fiuk, most ott állotok a magyar nemzet sirjának a szélén, ha belenéztek, megláthatjátok, hogy milyen mély és megborzadhattok! Töletek függ, *a magyar ifjúságtól*, hogy ellenségeink ennek a sirnak hasznát vehetik-e, vagy nem! Reltenetes nagy felelősség nyugszik a ti vállaitokon! Fel tudjátok-e fogni ennek a fenséges nagyságát?! A magyar nemzet, a magyar jövő megmentése! Ez a ti dolgotok!

Hit, jellem, munka! Ez a három az, ami acélossá, erőssé tesz! Istenben vetett hit, férfias jellem, fáradhatatlan munka. Ha ezt a hármat elsajátítjátok, véretekke lesz, ti lesztek a legerősebbek. És hogy ezt elsajátíthassátok, a ti lényeteket valóságos, jellemes, törhetetlen szorgalmúvá tehessétek itt az egyház kebelében megeremítettük az ifjuság „*Erő cserkészcsapatát*”. Itt kifejleszthetitek magatokban az összes szép és nemes tulajdonságaitokat. Itt megismeritek Jézust, mint a férfijellem példányképét. Ő, mert az ő szelidsége nem gyengeség, de erő. Szelid az övével szemben, megbocsátó, személyes gyűlölséget nem ismer, nagylelkű, önfeláldozó, de szelid szemeiből a harag villamai cikáznak. amikor az Ő Atyjának a házálatrok barlangjává teszik s korbáccsal üti ki a kufárokat a templomból. Nem szelid ő az ördög-gel, a csábítóval szemben, de határozottan kergeti el magától. Végtelen nagy a hite az Atyában, az Istenben, az ő szerelmében, bűnbocsátó kegyelmében. Igazi jellemmé csak úgy fejleszthetitek magatokat, ha a Jézust teljesen megismeritek. Az ő életének az ismerete hitet ad az igaz győzelemben, bizodalmat és erőt ad a törhetetlen, kitartó munkához.

A cserkészlet gondoskodni kíván a ti testi erőtlök fejlesztéséről is. Ép testben ép lelket akar! Megismertet a természettel s megszeretteti veled, hogy önzetlenül tudjál gyönyörködni s hálás szívvel szívjad magadba a jóságos Isten áldását!

Én azt szeretném, ha minden középiskolai tanulónk egy nagy átalakuláson menne át. Azt szeretném, ha tudatában lenne az ő nagy elhivatásának s minden erejével lelkének s testének művelését kívánná szolgálni, hogy így dolgozhasson nemzete nagy, fenséges jövőjéért, annak dicső hivatásáért! Ha így akartok dolgozni, gyertek, tér és alkalom van reá, gyertek, legyetek „*cserkészek!*” Itt az örökszépnek, a jónak, a nemesnek, a dicsőnek, a fenségesnek a szolgálatában állotok! Nem jobb és dicsőbb az örök isteninek szolgálni, mint az aljas bűnnek?!

Demjén István.

Uj énekeskönyvekre — zsolttárokra — megrendeléseket fogad a lelkészi hivatal. A lelkészi hivatal utján imakönyvek is megrendelhetők. Amint a megrendelt könyvek megérkeznek megrendelőik az Egyházi Híradó utján rögtön értesítve lesznek!

Él-e Szegeden és a vidéken elterülő misszióban olyan református, akinek az Egyházi Híradó nem jár?! Ha él, jelentkezzen! Ne legyen olyan református, aki egyházán kívül áll!

Felhívás! Kérelem!

Egyedül a magam erejére támaszkodva, Isten segítségével bizva, hogy a jó ügynek végre is győzni kell, megindítottam az *Egyházi Híradót*. Szegeden és környékén lakó mintegy 8—9000 református lélekből a rendes istentiszteletekre, vallásos és egyházi összejöveteleinkre alig jár több 150—300 hívüknél, a lényeg létező református tömeghez viszonyítva tehát elenyésző csekélyesség. Pedig a magyar reformátusságra fenséges hivatás vár, ennek a mi szegény magyar nemzetünknek az életre keltésében és ennek a mi csonka nyomorékká tett magyar hazánknak a meggyógyításában. Hihetetlenül vétkezik önmaga, családja, egyháza, nemzete és hazája ellen minden közönyös református lélek! A szószékből, a lelkészi irodából hiába igyekeznünk felrázni mindenkit, ha a 8000-nyi tömegből alig hallgatja több a mi prófétaújságot 150 léleknél. Fell kell tehát a többieket is keresnünk ott ahol megtaláljuk őket a családban, vagy a hivatalban. Módot kell találnunk, hogy a szívekben bizony már már nagyon is a kialváshoz közelgő nemes indulatok, szent és magasztos érzések szikráját élesztgessük, lángra gyújtjuk, hogy sikerüljön bevonni mindenkit a mi nemzeti és vallási-egyházi újjáteremtésünk fenséges munkájába.

Mi testileg nem kereshetjük fel minden egyes hívünket, arra sem időnk, sem erőnk nincsen, de a mi építeni vágyó, a szent célért küzdő lelkünk egy foszlányát, végtelenül szerető szívünk egy darabját papírra lehelve eljuttathatjuk úgy a mi gazdag reformátusaink, mint a mi szegény református hiveink asztalára. Azt akarjuk, hogy a hivatalos egyház és a még eddig csupán az anyakönyvileg református lelkek egy elszakíthatatlan arany fonállal a vallás és a hazaszeretet aranyfonálával legyenek összekötve. Ennek az aranyfonálnak a szívekbe való betűzése, megerősítése az *Egyházi Híradó* kötelessége. És eme kötelességnek híven is kíván eleget tenni. A hónap minden második szombatján-vasárnap bekopogtat minden református család hajlékába, hogy vigyen hitet, bizodalmat, hogy felrázza, tette, munkára serkentsen, hogy bekapcsoljon az egyház élő szervezetébe minden egészségesen gondolkozó és érző lelket. Szavunkat nagyon sokan megértették; méltóságos urak, cseléd leányok, napszámosok, vagonlakók hozzák ide a nyomtatási költségek fedezésére azt amit megtudnak maguktól vonni. Ezért lehetett eddig 1500 példányban nyomtatni s így mindenkinek elküldeni. De még nagyon sokan vannak, *tul sokan vannak*, akiknek a szívük körül még nem engedett fel a jégkéreg. Elolvassák az *Egyházi Híradót*, de közönyösen félredobják, kiket nem érint a nagy közös fenséges munkára való felhívás. Ezeknek az 5-ik számtól kezdve már nem lesz módomban küldeni, csak azok kapják az *Egyházi Híradót*, akik a nyomtatási költségekhez maguk is hozzájárulnak. Nem nagy megterheltetés! Aki havonként 3—5 cigarettával kevesebbet szív el mint

rendesen szokott, annak az árán már sokat segíthet! Nem áldozatot kérünk tehát csak egy kis lemondást!

Mi haladunk azon az úton, melyen megindultunk! Mindenkit kérünk tartsanak velünk! Minél többen leszünk, annál erősebbek vagyunk! Egyre növekvő a kor szavát megértő táborunkba tárt karokkal várjuk és fogadjuk eddig tőlünk visszavonultan élő hiveinket. Jöjjenek! Tudjunk itthon is fenségesen gondolkozó és dolgozó nemzet lenni! Amerikában élő véreinknél olyan pezsdülő egyházi élet van, hogy maguk a más anyanyelvűek megbámulják! Erdélyben a mi református véreink olyan áldozatokat hoznak egyházukért, iskolájukért, amint eddig lehetetlennek hittünk. Az alig 400 lelket számláló Ikafalvai (Háromszék megyei) ref. egyház iskolát épített s tanítói állást tart fent. Számtalan példa áll előttünk idegen uralom alatt élő hiveink hite, buzgósa, tündöklő egyház, vallás és nemzete iránti szeretetéről. *Csak mi tespedjünk!* Ezt a tespedést akadályozzuk meg az *Egyházi Híradóval*! Aki ennek a kis református lapnak fentartásához hozzájárul, az a Lélek a református magyar Lélek munkáját segíti elő.

Szerkesztő.

ANYAKÖNYVEINKBŐL.

Születések. Örömmel adunk hírt a mi kis „új egyháztagsaink” születéséről, hogy gyülekezetünk minden tagja osztozzék a szülők örömeiben. Február 12-én Bohata Bálint r. k. szabósegéd és Török Judit ref. szülők január 15-én született leánygyermekét Erzsébet Katalin és Szabó Anna szőregi lakos, ref. hívünk január 18-án született fiugyermekét László, február 19-én Czeglédi József r. k. asztalossegéd és Jáger Rozália ref. szülők február 12-én született leánygyermekét Erzsébet; Barcza Sándor r. k. máv. kalauz és Baranyi Mária ref. szülők február 6-án született leánygyermekét Irma Dorottya; Kovács István ref. kereskedősegéd és Charas Erzsébet r. k. szülők egyezség folytán ref. vallásban nevelendő leánygyermekét Irma; Raffai Mária házt. alkalmazott, ref. hívünk február 12-én született fiugyermekét Győző névre kereszteltük. A mindentudó Isten lássa meg a szülőknek gyermekeik születésén táplált örömet és szentelje meg azt a szülei szívek reményeinek valóra váltásával!

Halálozások. Nincsen öröm keserűség nélkül. Hírt adtunk örömeikről s most a gyász hírüladása végett vesszük kezünkbe a tollat. Jó azonban a mi Atyánk és irgalmának leggazdagabb sugarait éppen a gyász feketeségében bocsátja reánk, amikor örökeletéről, feltámadásról beszél. Az ő vigasztaló igéjét hirdettük s hirdetjük minden koporsónál. Február 10-én egyházunk istenfélő kegyes „kegyelmes asszony”-át, özv. bulcsi Janky Lajosné szül. locsádi Fekete Anna 79 éves asszonytestvérünket; ugyanaznap az otthonából kiüldözött özv. Szalay Lászlóné szül. Somogyi Judith 65 éves

asszonytestvérünket (ref. kántortanító özvegyét), 16-án a jó templomos Nemes-családnak szemé-
fényét, büszkeségét, áldott napját, a hitvest, az
édesanyát, Szalay Julianna 62 éves korában hir-
telen halállal kimúlt asszonytestvérünket, 18-án
rég, hűséges egyháztagunkat, az Istenét félő, csa-
ládját féltve szerető, embertársait megbecsülő
Szalay József 60 éves kotrótelepi munkavezető
atyáinkfiát temettük. Február 8. és 18-án két kis
koporsó mellett hajoltunk meg a kifürkészhetetlen
isteni akarat előtt: Török Béla m. v. tisztviselő és
Urbán Berta ref. szülők 1 hónapos fiacskáját,
Zoltánt és Gera Ferenc ref. vincellér 11 hónapos
fiacskáját, Józsefet temetvén. Az Örökkévaló Isten
adjon a megkeseredett szíveknek vigasztalást az
Ő Igéjében!

EGYHÁZI ÉLET.

Istentiszteletek: Szegeden február 26-án, va-
sárnap délelőtt 10 órakor a templomban predikál
Bereczk Sándor hitoktató s. lelkész; délután 3-kor,
ha nem lesz temetés az egyház tanácstermében
bibliát magyaráz Bereczk Sándor htokt. s. lelkész.
Március 5-én, vasárnap délelőtt 10 órakor predikál:
Demjén István h. lelkész; délután 3 órakor ha
temetés nem lesz bibliát magyaráz Demjén István
h. lelkész. *Kisteleken:* február 26-án, vasárnap d.
e. 10 órakor. Keresztes Nagy Antal gyógyszerész
ref. gondnok ur által meghatározott helyen pre-
dikál Demjén István h. lelkész. Istentisztelet után
közgyűlést tartunk melyen a kisteleki fiók egyháznak
a szegedi anyaegyházhoz való viszonyát állapítjuk
meg. Tekintettel a tárgy fontosságára kérem a
Felső Pusztazeri tanyákon lakó hiveinket, hogy
lehetőleg minél többen jöjjenek el az istentiszte-
letre. Ugyancsak kérem a *Csengelén* lakó hiveinket
is. — *A Tápéi réten március 5-én* délután 2 órakor
az elemi iskolában predikál Bereczk Sándor htokt.
s. lelkész. Istentisztelet után közgyűlés a tápéi
réten élő hiveinknek az egyház fentartásához való
anyagi hozzájárulása tárgyában. Szeretettel kérem
a tápéi réten élő hiveinket, hogy a lelkészért
küldjenek be Szegedre délelőtt 10 órára a ref.
templom elé *fogatot* amilyen kimehessen. Ame-
nyiben fogatot nem küldenének be, *a lelkész nem
tud kimenni* s így az istentisztelet a lelkész ur
részvételével nem lesz megtartható.

Vasárnapi iskolánk megkezdte működését.
Gyönyörű előrehaladást tesznek a mi kicsi gyer-
mekeink a szentírás ismeretében, a bibliában.
Azonban úgy látszik a szülők nem sokat tö-
rődnek kicsinyeik vallásos nevelésével, mert bizony
abból a 400 ref. elemista gyermekből kik a sze-
gedi iskolába járnak alig volt több gyermek a
vasárnapi iskola órán, negyvennél. Milyen lelki
aratást várnak azok a szülők kik nem törekednek
gyermkeik szívébe a hit, a krisztusi szeretet
magvait elvetni?!

Az evangéliumi leányszövetségünk szépen
fejlődik, nő, erősödik. Jöjjenek a mi ref. serdülő
leányaink ismerkedjenek meg vele; itt nyilhatik
meg igazán a gyöngéd női szív s itt erősödhetik
a hitben, a szelidségben, a krisztusi szeretetben.
A leányszövetség óráit vasárnap a délutáni isten-
tisztelet után tartja.

Rendszeres bibliamagyarázó óráinkra me-
lyeket minden szerdán és szombaton délután 5
órákor tartunk, szeretettel hívunk mindenkit.

Cserkészcsapatunk mely ugyancsak az egyház
kebelében alakult gyönyörűen fejlődik a cserkész
erényekben. Sok kedves, szórakozó órát fog még
nekünk nyújtani ez a kis csapat csak a természet
kinyíljon s a szobából a szabadba szabadul-
janak.

**Szeretettel kérem pontos lakáscímüket tu-
dassák velem:** Gergely Márton tiszthelyettes,
Papp Béla cipész, Méhes Lajos szűcs, Simon Imre
számv. alt. atyáinkfiái, Horváth Erzsébet Ujsze-
gedről és Sándor Erzsébet leánykák, mivel a 3-ik
és 4-ik szám Egyházi Hiradójuk biztos cím hiá-
nyában a személyes átvételt várja.

**Szeretettel kérem adókönyvecskéjük átvé-
telére:** Sebestyén Károly, Weisz Tivadar, Fodor
Endre, Bába László postaaltiszt, Réczey Dezső,
Nagy István, Makovics János postaaltiszt és Tétsy
Géza atyáinkfiát. Ezen adókönyvecskéjük a lelkési
hivatalban letett egyházi adójukat nyugtázza.

Hírek Amerikából. Az *Amerikai Magyar Re-
formátusok Lapjából* olvassuk ezt a kis hírt: „Az
újévtől kezdve a rendes heti munkarend a *fairporti*
magyar ref. egyházában a következő: *Vasár-
nap* 9 órától vasárnapi iskola; és ha a sorrend
szerint ide következik: istentisztelet. *Kedden* dél-
után 4-től iskola a kisebb gyermekeknek; este 7
órától bibliai tanulmányozó összejövetel a felnőttek
részére. *Szerdán* 5-től a nagyobb gyermekek és a
honfitársaink oktatása; este 7 órától ifjúsági egye-
sület összejövetele. *Csütörtökön este 7 órától isten-
tisztelet* írásmagyarázattal, utána a vasárnapi is-
kolai tanítók előkészítése. *Szombaton* délelőtt iskola
mind a 3 csoport részére. (Vérünkbeli való vér-
beli magyarok mint mi ezek az Amerikába sza-
kadt véreink, kik ily buzgó ref. keresztény életről
tesznek tanubizonyosságot. Ezek a mi magyar ref.
véreink nem gazdag töképezések, hanem szegény
kivándorolt napszámos, munkás emberek és nem
*kapnak segítyt az államtól s nem is könyörögnek
érte*, hanem néhány százan a maguk erejéből tar-
tanak fent lelkési állást, vasárnapi iskolát, ifju-
sági egyesületet. Este 7 órákor ottvannak az isten-
tiszteleten bár egész nap a munkában kifáradnak.
Istenem, ha olyan volna a magyar itthon mint
kint Amerikában, vajjon szét volna-e így tépve,
meg volna-e így gyalázva?! Szerkesztő). *Másik
hír.* Az *Amerikai Magyar Reformátusok Lapja* 1922.
január 7-iki számából „*Ajándék az árvaházra.*“
Az alaphai magyar ref. egyház vasárnapi iskolájának
növendékei lemondottak a megszokott, szép és
értékes karácsonyi ajándékukról s annak árát el-

küldötték az árva gyermekeknek karácsonyi ajándékképpen. (Mindent prédikál ez a kis hír? Mily fenségesen megvalósul ezeknél a csöppség magyaroknál Jézus eme parancsa: „egymás terhet hordozzatok!” Nem is olyan sokára vajjon hol fogjuk megtalálni az ősi magyar református puritán jellemet, a zsoltáros és bibliás magyar kálvinista családot a Duna—Tisza közén-e, vagy pedig az amerikai felhőkarcolóok között?! Gondolkozzunk felette, mitőlünk függ! Szerk.)

Aranykönyvünk.

*

Amikor a mi kis „Egyházi Híradónk” megindult, ezt a rovatot elneveztük „Aranykönyvünk”-nek. Ennek a lapnak nincsen a fedele aranyból, nem is azért aranykönyv, mintha a betűket arany tollal, arany papírra, arany tintával írnánk, de aranykönyv azért, mert nekünk drágább az arannyál, gyémántnál, mert istenfélő lelkek, egyházukért, vallásukért, hitükért aggódó, remegő arany szívek áldozatait jegyezzük fel benne. A mi Aranykönyvünk még nem maradt üresen; mindig akad, aki hozta azt, amivel a szegények legszegényebbje a mi egyházunkon, annak építő intézményein segíteni akart. A névsor azonban még nem teljes, még nagyon, de nagyon sokan vannak, akiknek szeretnénk látni itt beírva a nevét bizonyosságul annak, hogy a gazdag és a szegény egybe olvad az ő egyházának szeretetében.

Sokan megértették célunkat, nyomtatási költségre, református egyházi sajtóalapunk megteremtésére adományaikkal felkerestek, de még mindig sokan vannak, kiknek szívét a közöny jégkérge veszi körül. Vajjon fel fog-e engedni valaha ez a jégkéreg?! Vajjon száll-e reá egy lelki tavasz langyos szellője, hogy azt feltörje, felolvassza s televény földjéből az adakozás tavaszi virágai fakadjanak?!

Egyházi Híradó (Református sajtóalap) nyomtatási költségeire adakoztak: Pongrácz Sándor 50, Steinwalter Ödöné 50, Nemes János 40, Lőrinczy Lilla 200, özv. Gábor Józsefné 100, Meskó Zsuzsanna 60, B. Szabó Dánielné 20, Balogh Ferenc 20, Soós Lajos 100, Nyíry Lajos 50, Kartmann Gizella 50, Vass János 50, dr. Schilling Gábor 50, Dékán József 50, Fiáth János 50, Domonkos Kálmán 100, Réthy Mária 20, Kertész Sándor 100, Árky Lajos 150, Tamási Gézáné 50, Tatár Nagy Károly 50, dr. Rörich Frigyes 100, Széll Béla 100, Csídey Lajos 100, H. Nagy István 100, Kolozsváry Bálint 100, György Endre 100, Szilágyi János 40, Magay Lajos 50, Neudert Aurélné 100, Csiszár Géza 100, Kopasz Istvánné 10, Báthory Kálmán 40, Horváth Erzsébet 20, Makovics János 40, Tétsy Géza 30, özv. Szalay Józsefné 20, Bugyi Jánosné 50, Toókos Izsák 20, Papp Józsefné 30, Sévity Arzenné 30, Stenge Nándorné 20, Balogh Lajos 50, Papp Pál 50, Dobra Kálmán 50, Koroknay nyomda 50, Nagy Kálmán 120, Rác Lajos 60 koronát. A mult számban közölt kimutatással: összesen 10531 K.

Bereczk Sándor emlékalapra adakoztak: Csiszár Géza 50 K. A mult számban közölt kimutatással: 7200 K.

Harang s templomkerítés alapra adakoztak: a lelkesi hivatalban Papp Józsefné 10, Kocsis Sándorné (Makóról) 10, Makovics János 50, Nemes János 100, Csiszár Géza 50, Lajkó Sándor József 21 K-t. Ney Lajos gyűjtőivén: Szegál Sándorné 10+10, Gábor József 20+20, Tombác István 10+10, Balázs József 20 lei +80 K, Nagy Sándor 50 K. Összesen = 230 K +20 lei. Jeney Bálintné gyűjtőivén: Ujvári Józsefné 20, Förgeteg Mátyásné 10, Rác György 5, N. N. 4, Vetró János 10, Szalma József 10, Bitó Annus 6, Lövenstein Böske 5, Magolich Antal 10, ifj. Sebők Endre 10, R. R. 5, T. M. 15, N. N. 5, Hirsch M.-né 2, N. N. 5, Szarvas 10, Gerigizev 10, özv. Vágnerné 2, Batta József 50+50, Minyi János 20, Juhász Gergely 20, özv. Barna Ferencné 10, Kádár Jánosné 2, N. N. 20, Eng Károly 50+50, Balogh Károly 50, Benkőné 2, Kovácsné 10, Fekete Sándor 4, N. N. 5, N. N. 5, N. N. 10, Ujvári Ferenc 10, Hudik Pál 5, Csikós M.-né 2, N. N. 10, Jeney Bálint és neje 25+25 K. Összesen = 573 K. Dr. Boross Dezső gyűjtőivén: Harsányi Elemér 50+10, dr. Hubay László 40+10, dr. Papp Sándor 50+10, Solti Mihály 20+10, Fogarassy Ferenc 20+10, Györkey Lajos 20+10, Fehérváry Adolf 5+4, Szűcs József 6+4, Bukirán György 6+4, Tatár Péter 6+4, Misák János 10+10, I. István 10, dr. Boross Dezső 100+20, dr. Zombory Jenő 50 K. Összesen 394+106 = 500 K.

Szerkesztői üzenetek. Dr. Gy. J. A korrekturát fél 8 helyett fél tízkor kaptuk, amikor már a forma a gépben volt. A könnyebben javíthatókat kijavították, de már a tördelést nem lehetett megváltoztatni. Ha egy félórával hamarabb kapjuk, minden kívánsága szerint történik. A folytatást szeretettel és érdeklődéssel várjuk. — Dr. B. D. Szeretettel várjuk a többi kéziratát is. — P. G. Orosháza. Miért hallgatsz? — Sz. S. Makó. Miért hallgatsz?

TELEFON 8—58 **NEMZETI** TELEFON 8—58

HITELINTÉZET R.-T. SZEGEDI FIÓKJA

SZEGED, KLAUZÁL-TÉR 5

ALAPTŐKE 240 MILLIÓ KORONA

Elfogad betéteket könyvre és folyószámlára a legmagasabb kamattal mellett. Foglalkozik a bankszakma összes ágazataival, külföldi pénznemek vétele és eladásával.

Magyar nemzeti alapon létesült pénzintézet!!!

NEMZETI ÁRUFORGALMI- ÉS

TERMÉNYÉRTÉKESÍTŐ R.-T.

SZEGED, KLAUZÁL-TÉR 5
TELEFON 8—58

Mindenmü áru és termény vételét, eladását eszközli a legelőnyösebb feltételek mellett. Az első magyar gazdasági gépgyár r.-t. gyártmányainak eladása. Ingatlanok adás-vétele. Tüzifa és széntelep. Londoni-körut 44. szám.

A Nemzeti
Hitelintézet
rt. alapítása